

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

PRÍLOHA RADOŠINSKÝCH NOVÍN

Číslo 6 DECEMBER 2011

Človek je tak stvorený, že ho dojíma, keď vidí, že ho niekto miluje a čoskoro on tiež miluje toho, kto ho prv miloval. Takto vzniká láska Božia v srdci človeka. Z poznanej lásky vzniká láska.

(sv. Katarína Sienská)

Advent – príprava na príchod Spasiteľa

Vstupujeme do posledného mesiaca kalendárneho roka a začíname nový liturgický rok. Je tu obdobie Adventu, čas pokánia, stíšenia, čas prípravy na slávnosť Narodenia Pána, v ktorom si pripomínáme prvý príchod Božieho Syna. Počúvajte preto hlas sv. Jána Krstiteľa, ktorý svojím „Prípravte cestu Pánovi“ má čo povedať i nám, ľuďom 21. storočia. Ale pri pohľade na vianočnú výzdobu obchodov, záplavu reklám z televízie, si môžeme položiť otázku: Sú Vianoce už koncom októbra? Roky sme svedkami toho, že atmosféra Vianoc prichádza aj o niekoľko týždňov skôr. Advent sa premenil na najžiarivejšie obdobie konzumnej spoločnosti. Ani my sa nevieme niekedy ubrániť tomu, aby sa naše srdcia a rodiny nepodobali rušnému Betlehemu počas sčítania ľudu pred viac ako dvetisíc rokmi. Pod vplyvom nákupnej horúčky si málo uvedomujeme, na čo sa vlastne chystáme.

A podobne ako ľudia v Betleheme, ani my nevidíme svätú Rodinu, ba ani hodnoty vlastnej rodiny. Prehodnoťme v tomto období svoj vzťah nielen k Bohu, ale i vzťah medzi nami, v našich rodinách. Prečo potrebujeme pripraviť cestu Pánovi a cestu k sebe navzájom? Preto, lebo sme sa odcudzili nielen Bohu, ale i jeden druhému v rodine, aj v spoločnosti. Nákupy darov považujeme neraz za dôležitejšie, ako budovanie osobných vzťahov, láskavé slovo, či pohladenie. Žiaľ, dary nie sú vždy výrazom lásky a pozornosti, ale skôr potlačením hlasu nášho svedomia za nedostatočnú pozornosť a lásku k blízkym. Zamerajme svoju pozornosť na hľadanie hodnotnejších darov, ako sú len hmotné. Možno viac potešíme Boha i ľudí darmi, ktoré nás nebudú spájať iba v rovine hmotných vecí, ale spoja nás hlbšie pozornosťou a láskou k najbližším.

MB

Najkrajší vianočný dar

V jeden predvianočný deň zavolať archanjel Michal všetkých anjelov a spýtal sa ich, aký vianočný dar by chceli podarovať Pánu Bohu. Každý mal dobrý nápad, ale nemohli sa dohodnúť. Preto vybrali troch anjelov a poslali ich na Zem, aby hľadali dar pre Boha a priniesli to, čo je najcennejšie. Prvý anjel šiel do veľkého mesta a pozoroval ľudí, čo najčastejšie kupujú. Rozhodol sa to teda kúpiť. Keď však priniesol dar do neba, archanjel Michal nebol s darom spokojný. Druhý anjel tiež chcel priniesť pre Boha ten najkrajší darček. Preto dlho putoval po Zemi, dlho hľadal, až nakoniec našiel v jednej záhrade krásnu bielu ružu. Priniesol ružu do neba, s nadšením ju ukazoval anjelskému zboru, ale archanjel Michal nebol ani s týmto darom spokojný. Tretí anjel vôbec nevedel, čo má robiť, a tak iba sledoval, čo všetko ľudia na Zemi zháňajú, ale nič sa mu nepáčilo. Ako sa tak potuloval, prišiel do odľahlej dediny, kde našiel na lavičke pred domom plakať jednu starenku. „Prečo plačeš, starenka,“ spýtal sa jej. „Vieš, milý anjel, urazila som môjho manžela. Nechcela som, ale stalo sa mi to.“ Anjel sa zvedavo pýta: „Ale prečo plačeš ty, krivda sa stala tvojmu manželovi, a nie tebe.“ „Vieš, je mi to ľúto, že som mu spôsobila krivdu“, odvetila starenka. V tej chvíli mladý anjel pochopil, čo má priniesť Bohu ako vianočný

dar. Pozbieral všetky slzy ľútosti tejto starenky a doniesol ich do neba. Keď uvidel archanjel Michal tento dar, bol veľmi spokojný. I dohodli sa všetci anjeli, že podarujú Pánu Bohu ako vianočný dar tieto slzy ľútosti a pokánia.

MB

LEGENDA O ŠTVRTOM MUDRCOVI

Volal sa Artaban, a mal v úmysle ísť spolu s ostatnými tromi spoločníkmi hľadať prisľúbeného Mesiáša, pokloniť sa mu a odovzdať mu svoje dary. A tak Artaban predal dom, polia a všetko, čo mal. Za peniaze potom kúpil tri drahokamy: zafír – modrý ako kus jasného neba, rubín – červený ako paprsky zapadajúceho slnka a perlu, bielu ako vrchol snehom pokrytého štítu. Chcel to všetko obetovať novonarodenému Kráľovi.

Stalo sa však, že Artaban nestihol karavánu svojich troch priateľov. Cestou sa zdržal, aby podal pomocnú ruku umierajúcemu. Predal zafír a najal si karavánu, aby dobehol svojich priateľov. Keď však prišiel do Betlehema, nenašiel tam už nikoho z tých, ktorých hľadal. Napriek tomu ho svedomie hrialo, lebo sa mu podarilo podplatiť rubínom jedného vojaka a tým zachrániť život neviniatka. Potom sa Artaban vydal na cestu do Egypta, aby tam našiel Mesiáša. No ani to sa mu nepodarilo. A tak cestoval 33 rokov z krajiny do krajiny. Všade našiel množstvo biednych, chorých, hladujúcich, ktorí potrebovali pomoc, ale Mesiáša nenašiel! Roky sa míňali. Artaban unavený putovaním sa vrátil do Jeruzalema, kde Pilát práve posielal na smrť ukrižovaním človeka, ktorý o sebe tvrdil, že je židovský kráľ. Pomyslel si, či by tento nemohol byť naozaj Kráľom, ktorého hľadal a doteraz nenašiel. Chcel predať svoju perlu, aby vykúpil odsúdenca a zachránil mu život. Keď tak rozmýšľal, uvidel mladú ženu, ktorú vliekli na predaj do otroctva. Artaban bez dlhého rozmýšľania obetuje perlu a oslobodí ženu od údelu otrokyne. Odrazu nastalo veľké zemetrasenie, pri ktorom padajúca strecha zasiahla Artabanovu hlavu a smrteľne ho zranila. Keď zomieral počul hlas: **Čokoľvek si urobil jednému z mojich najmenších bratov, mne si to urobil.** Zaliala ho neopísateľná radosť a nevýslovný pokoj. Konečne našiel Kráľa, ktorého tak dlho a vytrvalo hľadal celý svoj život.

Henry van Dyke

NAŠE VIANOCE

Čím sme starší, tým viac v nás oživa detstvo a tým krajšie sa nám zdá. Tu je jedna vianočná spomienka.

Bolo nás viac detí a byť spolu v jednej miestnosti spolu s rodičmi nebola žiadna zvláštnosť. Napriek tomu, keď mali prísť Vianoce, tešili sme sa, že naša rodina bude spolu. Už dávno predtým mama vyrábala salónky z fondánu a kolekcie z kakaovej zmesi. Kúpili sme salónkový papier, pozlátko a balili sme. Ako ozdoby sme vyrobili papierovú reťaz, vybrali sme malé jabĺčka a postriebili orechy. Všetci v jednej miestnosti, pri jednom stole, kto sa nezместil, tak na lavici, ktorá bola v každej kuchyni namiesto stoličiek. Pomáhali sme si aj jazykom, hovorievala mama. Tak sme sa sústredili, že jazyk sa automaticky točil spolu s rukami. Väčšinou sme boli pri tom ticho.

Oblátky doniesol kostolník. Pre každého bola v batôžku jedna a zopár bolo vždy navyše pre zvieratá. Aj kravy a kone dostali

po oblátke. Neskôr sme si ich piekli doma sami. Požičali sme si formu a oblátok bolo viac. Ale z toho, čo malo byť na štedrú večeru, by sme si neboli zobrali ani za svet. To bolo určené len na ten jeden sviatočný deň. Prežívali sme preto obrovské očakávanie.

Na Štedrý deň sme vyzdobili stromček. Samozrejme, živý. To už boli naozaj Vianoce, lebo sa zakúrilo aj v kachliach v izbe, aby sme po večeri mohli okolo neho sedieť.

Večera bývala o šiestej, vonku už bolo celkom tma. Vyobliekaní a umytí sme si posadali okolo stola. Po rôznych zvykoch s klopaním na dvere, vinšovaním, oznámením radostnej zvesti o narodení Ježiška sa začala večera. Zažali sme sviecu uprostred stola, postavili sme sa, prežehnali, pomodlili a vypočuli si otcov vianočný vinš. Potom už mama rozdávala oblátky od najstaršieho po najmladšieho. Na tanieri sme mali ešte strúčik cesnaku, aby sme boli zdraví, ten každý zjedol. Nasledovalo rozlúsknutie orecha. Ak mal krásne jadro, bolo to znamenie zdravia v budúcom roku. Ak nie, mali sme vraj ochorieť. Podobne to bolo potom s jablkom. Ak sa po rozkrojení ukázalo zdravé jadro, znamenalo to to isté. Po tomto obrade, ktorý sa konal iba ten jedenkrát v roku, nasledovala hubová polievka, makové pupáčky a vianočné pečivo – medovníčky, mačacie očka, medvedie labky a medový osúch. Na miskách boli ešte jablká a hrušky. Počas večere sme stále sledovali, kam sa nakláňa knôtik sviečky na stole, lebo vraj na koho ukáže, v budúcom roku zomrie. Ešteže sme to brali so smiechom. Večera sa skončila poďakovaním Pánu Bohu za jeho štedrosť a odpratalo sa zo stola. Vtedy sme sa už s krikom rozbehli pod stromček a hľadali darček pre seba. Pre každého bol jeden, ale boli sme v siedmom nebi. Ježiško ich tam vždy dal potajme.

Rozžali sme živé sviečičky na stromčeku, chytili sa za ruky, točili sme sa a spievali Tichá noc, Dobrý pastier sa narodil a všetky možné vianočné piesne, ktoré sme poznali. Sviečky dlho nevydržali, ale už vtedy boli aj prskavky. To bola nádhera. Všetkých sa nás zmocnil pocit nevysloviteľnej radosťi a spolupatričnosti. Každý rok sme rodičom povedali, ako nám je veľmi dobre. V kachliach pukotalo, miestnosť bola celá akási iná: slávnostná, teplá, prehriata čímisi, čo som vtedy ešte nevedela pomenovať – láskou.

Menší nakoniec pospali a my väčší sme s ohromnou radosťou kráčali po vrždiacom snehu na polnočnú. Sneh všetko presvetľoval, ľudí bolo vonku veľa, tak sme sa vôbec nebáli. Najviac sme očakávali chvíľu odbíjania polnoci, veľké svetlo a krásny slávnostný spev. No a Tichá noc na záver, to sa nedá zabudnúť. Každý rok znova slávime Vianoce, ale kdesi hlboko vnútri je skrytý kúsok tých najkrajších Vianoc z detstva, ktoré sa ako záznam z pomyselných slúchadiel vždy aspoň na chvíľu ozve. Kto to tam nahral? Môžeme trikrát hádať...

A. Sigetová

Dobrá novina začína prípravu

Už po šiestykrát sa koledníci začínajú pripravovať na Dobrú novinu. Predtým ešte, ako každý rok, ak Boh dá, pôjdu 11. decembra 2011 do Nitry na vysieláciu svätú omšu s otcom biskupom. S koledami chcú navštíviť rodiny 25. decembra a hneď na druhý deň pripravujú jasličkovú slávnosť.

Homília Mons. Ladislava Belása na Svätohubertskej svätej omši 17. 9. 2011

Na žiadosť mnohých veriacich uverejňujeme homíliu Mons. Belása, ktorý ako historik spomenul v nej množstvo údajov z histórie Radošiny, s ktorými sme sa ešte nestretli. Určite bude zaujímavá pre každého, kto chce o minulosti našej obce vedieť viac. Údaje môžu zároveň vzbudiť hrdosť jej občanov na svoju obec.

Radošina sa nachádza v nadmorskej výške 216 m nad morom v Podunajskej nížine na Nitrianskej tabuli. Je tu najstaršie jaskynné sídlisko u nás, nálezy pochádzajú zo staršej i mladšej doby kamennej. Prvý raz sa v listinách spomínala v roku 1277, keď ju kráľ Ladislav IV. daroval Hipolytovi. V roku 1332 je už zapísaná v majetku nitrianskeho biskupstva.

Fara jestvovala v Radošine už v rokoch 1332 – 1337. Podľa zápisov pápežských desiatkarov z tých rokov bol tu farár kňaz Jakub, ktorý pod prísahou povedal, že jeho dôchodok nepresahuje pol marky. Na zbierku zložil 3 groše a 4 denáre, čo bolo málo. Ako to bolo inde?

Meno obce bolo Radysna ešte aj v roku 1560. Vtedy bol v Radošine kostol sv. Pavla. Od roku 1559 až dodnes sa dá sledovať poradie farárov. Patrónom kostola bol nitriansky biskup. V roku 1613 sa už spomína kostol Najsvätejšej Trojice. Novší kostol sa začal stavať za biskupa Jána Telegdyho v roku 1644. V roku 1681 dal biskup Gubašoci pristaviť vežu. V radošinskom farskom kostole boli v roku 1796 vysvätení aj novokňazi, no najčastejšie boli vysviacaní v rozličných stupňoch v kaštielskej biskupskej kaplnke, najmä za biskupa Fuchsa.

V októbri 1602 v radošinskom kaštieli býval u nitrianskeho biskupa Františka Forgáča mladý, neskorší slávny spisovateľ, arcibiskup a kardinál Peter Pázmány. V kaštieli bola aj jeho pamätná izba. Pátranie po nej ukázalo, že ju v roku 1919 zničili českí legionári.

Peter Pázmány v roku 1635 založil slávnú trnavskú univerzitu. Študovali na nej aj viacerí Radošinčania, ako:

1. Michal Leopold Radošeni, v roku 1666 vysvätený za kňaza. Roku 1668 dosiahol stupeň bakalára filozofie. Pôsobil aj v Turci, a ako farár vo Svätom Jure a Moravskom Lieskovom.
2. Andrej Vičan, 1677 bakalár filozofie
3. Jozef Lauro, 1723 bakalár filozofie
4. Peter Balga, 1732 bakalár filozofie
5. Andrej Prvala, 1731 bakalár filozofie
6. Juraj Kudoláni, 1745 bakalár filozofie

Toto sú prví radošinskí vzdelanci. Z neskorších radošinských rodákov Štefan Nemeč, neskôr Német, študoval vo Viedni a v roku 1894 bol vysvätený. Dr. Juraj Dalloš študoval v Ríme a tam bol v r. 1934 vysvätený. Ján Dechet študoval v Olomouci, vysvätený bol tam v r. 1934.

V roku 1926 bol v Nitre vysvätený František Nemeč, ktorý napísal peknú učebnicu Cirkevných dejín.

A teraz k poľovníkom. Najstarším poľovníkom sveta je biblická postava - Izákov syn Ezau, prvorodený z dvojčiat s bratom Jakobom. Keď sa narodil, bol „celý chlpatý ako kožuš“ (Gn 25, 25). Keď vyrástol, pohyboval sa po stepiach a stal sa z neho „udatný lovec“. Otec Izák ho mal rád, pretože rád jedol divinu, čo syn ulovil a pripravoval z nej „chutné jedlo“. Izák si to chutné jedlo nechal pripraviť aj pred dôležitým rozhodnutím, keď mal ustanoviť svojho nástupcu.

Čo vieme o svätom Hubertovi. Narodil sa r. 655 v Akvitánii, od r. 727 pôsobil ako biskup v Belgii, v meste Lutych. Pochádzal zo šľachtického rodu. Ako mladý viedol rozpustilý život, často sa túlal po lesoch a poľoval. Jedného dňa uzrel jeleňa, ktorý mal medzi parohami svietiaci kríž. Odvtedy začal viesť usporiadaný život. Umenie ho vyobrazuje ako poľovníka s jeleňom a so psami. Sochár Ferdinand Brokoff zhotovil jeho sochu, nachádza sa na dome „U zlatého jeleňa“ na Tomášskej ulici v Prahe. Hubert kľáči pred jeleňom s krížom medzi parohami. Tak ho zobrazil aj maliar Ittenbach. Úcta k nemu sa veľmi rýchlo rozšírila po Európe.

Pri vyslovení jeho mena každý hneď vie, že je patrónom poľovníkov a lesníkov. Ale že bol aj biskupom, ktorým sa stal po svojom obrátení a vykonal mnoho pre šírenie viery v Ardenách, to už vie málokto.

Okrem poľovníkov a lesníkov si ho uctievali aj strelci, kovrobotníci, zlievači, majitelia poľovníckych psov, s dôverou sa na neho obracali o ochranu proti psiemu uhryznutiu a proti strachu pred vodou.

Akými nás chce mať Boh v novom roku

Láskavých – „*Buďte k sebe navzájom láskaví a milosrdní, navzájom si odpúšťajte, ako aj vám odpustil Boh v Kristovi*“ (Ef 4,32).

Aktívnych – „*A slovo aj uskutočňujte, nebuďte len poslucháčmi, ktorí klamú sami seba*“ (Jak 1,22).

Milosrdných – „*Buďte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec*“ (Lk 6,36).

Silných – „*Napokon upevňujte sa v Pánovi a v sile jeho moci*“ (Ef. 6,10).

Prinášajúcich ovocie – „*Aby ste žili, ako sa patrí vzhľadom na Pána, a páčili sa mu vo všetkom tým, že budete prinášať ovocie všetkých dobrých skutkov a rásť v poznaní Boha*“ (Kol 1,10).

Príkladných – „*Ale buďte vzorom veriacim v slove, v správaní, v láske, vo viere, v čistote*“ (1 Tim 4,12).

Horlivých – „*Buďte pevní, neochvejní, stále horlivejší v Pánovom diele, veď viete, že vaša námaha nie je daromná v Pánovi*“ (1 Kor 15, 58).

Svätých – „*Buďte aj vy svätí vo všetkom svojom počínaní*“ (1Pt 1,15).

Bdelých – „*Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej neviete*“ (Mt 24, 44).

OZNAMY

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY 11/2011-1/2012

DECEMBER 2011		
Všeobecný: Aby nám osobná skúsenosť utrpenia pomohla lepšie pochopiť situáciu opustených, chorých alebo starých ľudí a pobádała nás k štedrej pomoci.		
Misijný: Aby národy zeme otvorili svoje dvere Kristovi a jeho evanjeliu pokoja, bratstva a spravodlivosti.		
Úmysel KBS: Aby veriaci svedectvom svojho života v rodinách prinášali svetu Slovo-Krista, ktoré sa stalo telom.		
ADORÁCIA		
V Radošine na prvý piatok od 12. hod. do začiatku omše. Večerné sväté omše v zimnom období budú o 17.00 hod. Tomu sa prispôsobí i čas vysluhovania sviatosti zmierenia.		
VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA		
Denne — okrem nedele, pol hodiny pred sv. omšou vo farskom kostole K prvému piatku:		
<ul style="list-style-type: none"> • V Radošine v pondelok od 15.30 do 17.00 hod., v stredu po rannej sv. omši, v piatok od 8.00 do 9.00 hod. a popoludní od 15.30 do 17.00 hod. • V Behynciach v utorok od 15.30 do 17.00 hod. • V Bzinciach vo štvrtok od 15.30 do 17.00 hod. 		
Farská knižnica informuje: Otváracie hodiny farskej knižnice zriadenej v priestoroch obecnej knižnice na Obecnom úrade v Radošine sú: streda od 13.00 do 16.00 hod.		
KATECHÉZA		
Sviatosť krstu: Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne, alebo telefonicky (038 5398281, 0905 345869). Sviatosť krstu sa udeľuje jedenkrát v mesiaci – v tretiu nedeľu.		
Sviatosť manželstva: Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o udelenia sviatosti manželstva.		
Príprava dospelých na prijatie sviatostí: Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, prípadne iných sviatostí, trvá dva roky.		
VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI		
DECEMBER 2011		
4.	Druhá adventná nedeľa	
6.	Sv. Mikuláš, biskup	spomienka
8.	Nepoškvrnené počatie Panny Márie	slávnosť
11.	Tretia adventná nedeľa	
13.	Sv. Lucia, panna a mučenica	spomienka
18.	Štvrtá adventná nedeľa	
24.	Štedrý deň – vigília Narodenia Pána	
25.	Narodenie Pána	slávnosť
26.	Sv. Štefan, mučeník	sviatok
27.	Sv. Ján, apoštol, evanjelista	sviatok
28.	Sv. neviniatka, mučeníci	sviatok
30.	Sv. Rodina, Ježiš, Mária, Jozef	sviatok
31.	Sv. Silvester – poďakovanie na konci roka	spomienka
JANUÁR 2012		
1.	Panny Márie Bohorodičky	slávnosť
3.	Najsvätejšie meno Ježiš	spomienka
6.	Zjavenie Pána – Traja králi	slávnosť
8.	Krst Pána	sviatok
25.	Obrátenie sv. Pavla, apoštola	sviatok
31.	Sv. Ján Bosko, kňaz	spomienka

JANUÁR 2012

Všeobecný: Aby obeť prírodných nešťastí dostávali duchovnú a materiálnu podporu, ktorú potrebujú na obnovu svojho života.

Misijný: Aby úsilie kresťanov o pokoj svedčilo o Kristovi pred všetkými ľuďmi dobrej vôle.

Úmysel KBS: Aby sa kresťania zjednotili v jednej svätej, katolíckej a apoštolskej Cirkvi.

SPRÁVY ZO ŽIVOTA FARNOSTI

- V ružencovom mesiaci októbri sa veriaci denne schádzali na modlitbe posvätného ruženca. Do modlitieb sa zapájali aj viaceré deti.
- Dňa 22. októbra 2011 odslúžil pán dekan vo farskom kostole svätú omšu za jubilujúcich päťdesiatnikov. Zo všetkých jubilantov v tomto roku sa ich zišlo najmenej, iba sedem.
- V týždni od 24. 10. do 29. 10. pred sviatkom Všetkých svätých dostali veriaci možnosť prijať sviatosť zmierenia, a potom i v nasledujúcom týždni, ktorý bol prvopiatkový. Sviatosť prijalo veľmi veľa veriacich, aby v osemdňovej dušičkovej oktáve mohli získavať úplné odpustky pre svojich blízkych.
- Na sviatok Všetkých svätých popoludní sa konala na miestnom cintoríne v Radošine tradičná pobožnosť s p. dekanom a asistenciou. Na tejto slávnostne pôsobiacej pobožnosti sa zhromaždilo veľa veriacich z obce, filiálok a iných obcí, ktorých obyvatelia majú svojich blízkych pochovaných na radošinskom cintoríne.
- V sobotu 5. novembra sa konala zbierka pre kňazský seminár v Nitre, tentoraz okrem finančnej pomoci pomohli veriaci aj milodarmi – plodmi svojich záhrad a sádov. Pánboh zaplať, budúci kňazi z nich mali veľkú radosť.
- Dobrá novina začala prípravu na koledovanie v Centre sv. Pavla 11. novembra. Lenka Vatrsková podala správu o stretnutí ZO 5. novembra v Nitre a odovzdala prinesené materiály ku koledovaniu – plagáty, preukazy, skladačky pre rodiny a iné.
- V sobotu 19. novembra uskutočnil miestny Spolok sv. Vincenta s názvom Konferencia Kráľovnej pokoja v spolupráci s farským úradom zbierku teplého šatstva pre bezdomovcov – pre Arcidiecéznu charitu v Trnave a tiež zbierku pre Sklad solidarity v Bratislave, ktorý pomáha viacdenným a sociálne odkázaným rodinám. Pánboh zaplať obrovskému množstvu darcov. Úprimne obdivujeme ich veľkorysosť podeliť sa s tými, ktorí sú na tom finančne horšie. V utorok 22. novembra boli dary odovzdané na miesta určenia a s veľkou vďakou prijaté. Krajší vianočný darček ste nemohli dať.